

IL/245/2010

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice xxx a fost sesizat de Administratia Finantelor Publice xxx, Serviciul Colectare si Executare Silita Persoane Juridice prin adresa nr. xxx cu privire la contestatia formulata de xxx, cu sediul in xxx, CUI xxx si inregistrata la D.G.F.P. Ialomita sub nr.xxx

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxx prin care s-a stabilit suma de plata de xxx lei reprezentand dobanzi si penalizari de intarziere aferente Taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 207 din O.G. nr. 92/2003(R) privind Codul de procedura fiscala.

Directia Generala a Finantelor Publice xxx prin Biroul de Solutionare a Contestatiilor, constatind ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 si art. 209 din O.G. nr. 92/2003 (R) privind Codul de procedura fiscala, este competent sa solutioneze prezenta contestatie.

I. xxx a formulat contestatie impotriva masurilor dispuse prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxx prin care s-a stabilit suma de plata de xxx lei reprezentand dobanzi si penalizari de intarziere aferente Taxei pe valoarea adaugata, pentru declararea cu intarziere a TVA-ului datorat in suma totala de xxx lei.

Societatea contesta obligatiile suplimentare de plata in suma totala de xxx lei reprezentand majorari si penalitati de intarziere, aferente unei baze de calcul in suma de xxx lei.

*xxx lei majorari de intarziere TVA

*xxx lei penalitati de intarziere TVA

Conform art.206 lit.c din OG nr.92/2003 republicata motivele de fapt si de drept ale prezentei contestatii sunt urmatoarele:

In Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr.xxx, AFP xxx precizeaza faptul ca s-au calculat conform art.119 din OUG 92/2003-Codul de procedura fiscala republicat, cu modificarile si completarile ulterioare, majorari si penalitati de intarziere pentru plata cu intarziere a TVA-ului datorat si neachitat la xxx in suma de xxx lei si la data de xxx, in suma de xxx lei.

In fapt societatea, nu a depus Decont TVA 300, aferent trimestrului xxx cu termen de plata xxx, cu obligatie TVA trimestrul xxx de xxx lei din care de plata xxx lei si nici Decont TVA 300, aferent trimestrului xxx cu termen de plata pana la data de xxx cu obligatie de plata in suma de xxx lei.

Desi societatea nu a depus la termen deconturile de TVA mai sus mentionate,

au efectuat platile obligatiilor datorate astfel:

xxx

In evidenta unitatii fiscale conform Fisei sintetice totale pentru obligatia TVA editata la data de xxx, societatea figura cu suma platita in plus de xxx lei, ce provine din plati efectuate in anul xxx, suma ce acopera debitele nedeclarate plus accesoriile pentru platile fractionate aferente trimestrului xxx.

Din aceste considerente societatea solicita reanalizarea calculului accesoriilor stabilite de AFP xxx.

Societatea isi intemeiaza contestatia conform prevederilor din Codul fiscal, art.119 alin.1

II. Administratia Finantelor Publice xxx, in referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei nr.xxx sustine urmatoarele:

Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr.xxx a fost emisa respectand prevederile OUG 92/2003 cu completarile si modificarile ulterioare.

In fapt xxx a depus cu intarziere declaratia xxx aferente trimestrului xxx astfel ca platile efectuate de contribuabil respectiv:

xxxx

Datorita faptului ca declaratiile au fost depuse cu intarziere platile efectuate la aceea data au stins debitele cele mai vechi conform legislatiei in vigoare. In consecinta la data cand au fost depuse declaratiile singurele plati care nu stinsesera debite erau OP 20 respectiv OP 42 acestea ducand la stingerea debitelor declarate pentru perioada trimestrului xxx cu platile mai sus mentionate in conformitate cu legislatia in vigoare.

Contribuabilul nu a fost sanctionat contravențional pentru nedepunerea cu intarziere a celor doua declaratii 300.

AFP xxx mentioneaza faptul ca prin adresa din xxx societatea a fost instiintata despre faptul ca la data de xxx figura cu sume achitate in plus la sursa TVA fiind invitata la sediul DGFP pentru clarificarea situatiei.

In drept Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr.xxx a fost emisa respectand prevederile OG 92/2003 actualizata respectiv dispozitiile art.115

III. Luand in considerare constatarile organului fiscal, documentele existente la dosarul contestatiei precum si actele normative in vigoare in perioada invocata de contestatoare si organul fiscal se retin urmatoarele:

In fapt, contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxx prin care s-a stabilit suma de plata de xxx lei reprezentand dobanzi si penalizari de intarziere aferente Taxei pe valoarea adaugata.

In drept , sunt aplicabile prevederile art.115 alin. 1 si 2 si art.119 din

Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul cărui îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

ART. 115

Ordinea stingerii datoriilor

(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative acelui tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat o eșalonare la plată, precum și dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată în luna curentă din grafic sau suma amânată la plată, împreună cu dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată pe perioada amânării, în cazul în care termenul stabilit pentru plata sumelor respective se împlinește în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;

b) obligațiile fiscale principale sau accesorii, în ordinea vechimii, cu excepția cazului în care s-a început executarea silită, când se aplică prevederile art. 169 în mod corespunzător. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹).

c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonarea, până la concurența cu suma eșalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânată la

plată împreună cu dobânda sau majorarea de întârziere datorată pe perioada amânării, după caz;

d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului.

(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.

Din analiza fisei analitice pe platitor se retine ca suma achitata cu OP nr.xxx in suma de xxx lei a stins obligatii fiscale declarate ulterior si neachitate la termenul de scadenta astfel:

xxx

Iar suma de xxx lei achitata cu OP nr.xxx a stins obligatii declarate ulterior si neachitate astfel:

xxx

Asadar la data depunerii Decontului de TVA formular xxx respectiv in data de xxx sumele achitate de societate cu OP nr.xxx si OP nr.xxx pe care le depune petenta in sustinerea contestatiei au stins obligatiile fiscale in conformitate cu prevederile legale, respectand ordinea vechimii stingand sumele declarate ulterior efectuarii acestor plati, sume declarate ce nu au fost stinse la termenele de scadenta.

Asadar, calcularea majorarilor de intirziere pentru neplata la termen a obligatiilor fiscale catre bugetul de stat reprezinta o masura de sanctionare instituita prin legea fiscala impotriva contribuabilului care nu isi achita la timp obligatiile rezultate din impozite, taxe si contributii, masura fiind una accesorie, conform principiului de drept : “accesorium sequitur principale”.

Referitor la motivatiile petentei se retine ca acestea nu sunt de natura sa modifice cele stabilite de organul fiscal prin actul atacat.

Avind in vedere cele precizate mai sus rezulta ca organul fiscal din cadrul AFP xxx a stabilit in mod legal prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii, nr.xxx din data de xxx obligatia de plata in suma de xxx lei reprezentind dobanzi si penalitati de intirziere aferente Taxei pe valoarea adaugata, motiv pentru care se va respinge contestatia ca neintemeiata in conformitate cu pct.12.1 lit lit.a) din Ordinul nr. 519/2005 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 205, art. 206 si art. 216 din OG nr. 92/2003, privind Codul de procedura fiscala , cu modificarile si completarile ulterioare , se

DECIDE:

Art.1 Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de xxx impotriva masurilor dispuse prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. xxx prin care s-a stabilit suma de plata de xxx lei reprezentand dobanzi si penalizari de intarziere aferente Taxei pe valoarea adaugata.

Art. 2 Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul xxx in termen de 6 luni de la comunicare.